

[Statsministeren]

nesteydelser. Det er et dansk synspunkt. Vi må nu øge koordinationen af den økonomiske politik. Det er et dansk synspunkt. Vi må udbygge EMS-samarbejdet og arbejde for, at medlemskredsen udvides. Det er et dansk synspunkt.

Tilpasningsbyrden i den økonomiske politik ligger nødvendigvis primært hos landene med de svageste valutaer. De valutarisk stærke lande må imidlertid forstærke deres bidrag til den økonomiske tilpasning ved at udnytte deres økonomisk-politiske spillerum bedre.

Rapporten kommer ikke i særlig høj grad ind på dette problem, der i den politiske debat også er omtalt som asymmetrien i EMS'en. De danske erfaringer viser samtidig betydningen af at føre en ansvarlig budgetpolitik.

Gruppen foreslår, at man som afslutning på fase 1 ændrer Romtraktaten som led i arbejdet mod den økonomiske og monetære union. I artikel 102 A, der jo blev indsat i traktaten ved Fælles Akten, er det fastslået, at institutionelle ændringer på det monetære område kun kan gennemføres ved en ændring af selve Romtraktaten. Da en økonomisk og monetær union i givet fald kræver institutionelle ændringer, er det ikke overraskende, at komiteen så foreslår en ændring af traktaten, men det understreges jo altså, at behovet for nye institutioner først indtræder i fase 2.

Det er naturligt først at se på forslagene i fase 1. Derefter må der tages politisk stilling til indholdet af en eventuel traktatændring. Komiteens forslag udgør dog en inspiration til mere principielle overvejelser om, hvad man eventuelt kunne tænke sig at gøre for at realisere det centrale mål om et stadig tættere monetært samarbejde. Under alle omstændigheder vil det derfor være rimeligt, hvis Ministerrådet lader sine monetære rådgivere i de organer, vi har i forvejen: Den Monetære Komité og Centralbankchefkomiteen, arbejde videre med Delorsgruppens rapport for herigennem at hente yderligere inspiration til dets drøftelser.

SF rejser i sin forespørgsel også spørgsmålet om fjernelse af grænserne og sagen om skatte- og afgiftsharmonisering. Det er unægtelig et problem, der nu har været debatteret længe, og hvor den danske regerings holdning er velkendt, herunder også fra debatter her i salen og fra diskussionen i Markedsudvalget.

Ændring i den danske beskatningsstruktur er ikke blot et spørgsmål i relation til EF. Den sti-

gende internationalisering gør det helt nødvendigt for Danmark at se på, hvorledes vi har indrettet vort samfunds husholdning. Det er af afgørende betydning for at sikre danske virksomheder den størst mulige konkurrencedygtighed i det indre marked og internationalt i det hele taget. Kravene til den danske beskatningsstruktur set i dette perspektiv har været et af de væsentligste kriterier, der ligger til grund for den økonomiske handlingsplan, som regeringen lægger frem senere på ugen, som alle ved nu på fredag kl. 14.00.

Om det konkrete spørgsmål skal jeg sige, at regeringen er enig i målsætningen om at lette grænsepassagen. At have grænsekontrol kan selvfølgelig ikke være et mål i sig selv. Kan man løse spørgsmålene om f.eks. kriminalitetsbekæmpelse, veterinærkontrol og afgiftsoprævning tilfredsstillende uden gammeldags, traditionel grænsekontrol, ville det da være urimeligt over for borgerne og virksomhederne at insistere på at fastholde gammeldags, traditionel grænsekontrol.

Lad mig afslutningsvis slå fast, at en af EF's vigtigste opgaver er at opnå fornyet økonomisk vækst og velstand. Såvel gennemførelsen af det indre marked som øget monetært samarbejde vil bidrage dertil. Såvel det indre marked som øget monetært samarbejde er brede mål, der skal gennemføres gennem en række konkrete forslag. Nogle er vedtaget, andre bliver nu drøftet, og endnu andre kommer til. Danmark skal i tidens løb tage stilling til hvert enkelt forslag. Det vil selvfølgelig ske under hensyntagen til vores danske konkrete interesser. Men der skal ikke herske tvivl om, at gennemførelsen af det indre marked og et tættere monetært samarbejde bestemt er i Danmarks interesse.

Forhandling

Gade (SF):

Jeg skal ikke skjule, at det er med nogen spænding, SF har set frem til denne debat, fordi det vel er den første større samlede EF-debat i Folketinget efter denne regerings dannelse. Det er så interessant, om det er Venstres unionsivrighed eller det er Det Radikale Venstres afvisning af – og jeg citerer fra Det Radikale Venstres arbejdsprogram fra 1988 – »alle tanker om en politisk union«, som man altså afviser, der er blevet hovedlinjen i regeringens politik, eller